

BOG

DIGTE (/BOEGER/DIGTE-GROTRIAN)

Af Simon Grotrian (/forfattere/simon-grotrian) (2019)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/digte-grotrian) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/digte-grotrian&title=Digte)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/digte-grotrian&title=Digte](http://litteratursiden.dk/boeger/digte-grotrian&title=Digte)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/digte-grotrian&status=Digte)

[url=http://litteratursiden.dk/boeger/digte-grotrian&status=Digte](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/digte-grotrian&status=Digte)

[+http://litteratursiden.dk/boeger/digte-grotrian](http://litteratursiden.dk/boeger/digte-grotrian))

Vittige, vanvittige og virkelig gode digte af Simon Grotrian, som kan få selv de mest erfarne læsere til at svimle ud og nå universets dybder.

TAGS: DIGTE (/TAXONOMY/TERM/2257)

ANMELDELSE

16 sep.19

(/users/daniel-boysen)

Af Daniel Boysen (/users/daniel-boysen)

Skribent

Vittige, vanvittige og virkelig gode digte af Simon Grotrian, som kan få selv de mest erfarne læsere til at svimle ud og nå universets dybder.

Simon Grotrian (1961-2019) har skrevet en på mange måder velkendt digtsamling. Velkendt på den måde, at også denne samling står lidt udenfor alt andet, når Grotrians pen flyder ud og lander et sted mellem forskellige universer i sin beskrivelse af tilværelsen. Nogle af sætningerne ætser sig ind i hukommelsen, mens andre svæver frit rundt over hovedet.

'Digte' er delvist skrevet i den varme sommerhede i 2018, hvilket man til tider fornemmer, fordi sproget er ved at koge over, ligesom sommerlige billeder med kjoler, æbler og lignende pibler frem. Samlingen er opdelt i fem afsnit: 'Månen er af amisulprid', 'Poesi for faldne kvinder', 'Hvordan man syr Stalin på skægget', 'Med svaj i hænderne' og 'Vandrekort til søen'. Alle i sig selv smukke og underfundige titler, der indeholder forskellige digte i både form og indhold.

"Jeg bøjer mig mod arket / hører, at stilheden brænder." skriver Grotrian som ét af flere eksempler på, at 'Digte' også er en refleksion over, hvordan man skriver digte og giver et indblik i digterens praksis. Et andet sted skriver han, at "digtene

starter med et punktum” – som en slags omvendelse af den almindelige (sætnings)orden.

Og netop denne orden kendetegner (eller kendetegnede) Grotrians digtning; sproget eksploderer, omvendes og vandrer steder hen, der både overrasker og frustrerer. Som altid peger Grotrian ind i sig selv og ud i verden på samme tid. Et eksempel er dette ordknappe digt: *”Vi lukker lige herudtil / mine dårlige nerver hænger i træerne / mine ekskrementer tårner sig op i horisonten.”*

De mange smukke, sære billeder er en fornøjelse at læse, fordi de viser os, hvordan sproget kan vride verden og skabe en ny mening. Somme tider står jeg af, men andre gange følger jeg trop og smågriner over de groteske situationer: *”Ved højvandet svømmede tre blå fisk i trafikfyret. Juletræet hang i / galgen. Det var som at køre en elsav lige ud i luften.”*

At det er Grotrians sidste digtsamling, kan man ikke komme udenom. Men når det nu blev den sidste, står den som en kondenseret version af hans forfatterskab; lige dele smukt, lige dele vanvittigt. Hvis man trænger til at blive rasket i, kan jeg anbefale denne digtsamling. Det lille forlag Herman & Frudit har givet 'Digte' den smukkeste indpakning. Grotrian får de sidste ord: *”Mit indre er en pløjemark / idet synet haler sporene fra verden / gennem sjælens brønd”.*

BOGDETALJER

Andre bøger af Simon Grotrian

